

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 12 (2428).

ЧЕТВЕР, 26 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

РУКУ, ТОВАРИШУ!

ЦЬОГО РОКУ НА КУБІ ВІДБУДЕТЬСЯ ОДИНАДЦЯТИЙ ВСЕСВІТНИЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ. ЦЕ СВАТЮ ДРУЖБИ І СОЛІДАРНОСТІ ЮНОСТІ НАШОЇ ПЛАНЕТИ ВЕСЕЛКОВО РОЗГОРНЕ СВОЮ ПРОГРАМУ В СТОЛИЦІ ОСТРОВА СВОБОДИ — ГАВАНІ.

До цієї знаменної події комсомол і молодь Кіровоградщини повинна готуватись уже сьогодні, використовуючи всі свої творчі можливості. Особливу увагу треба приділити передусім вивченню кожним комсомольцем, юнаком і дівчиною матеріалів XXV з'їзду КПРС, Пленумів ЦК, праць Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, історії нашої партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху.

У системі комсомольського політнавчання слід проводити заняття з питань історії фестивального руху його ролі у зміцненні дружби демократичної молоді планети в боротьбі проти імперіалізму, за мир і соціалістичний прогрес.

Особливу увагу потрібно звернути на репертуар художньої самодіяльності. Доцільно влаштовувати місцеві конкурси на краще виконання творів радянських і кубинських авторів, присвячених миру, дружбі і солідарності.

Готуючись до XI Всесвітнього фестивалю, комітети комсомолу повинні разом з профспілковими і фізкультурними організаціями посилити роботу по фізичному вихованню молоді, пропаганді і впровадженню комплексу ГПО.

У березні — квітні цього року в нашій області проходитиме творча естафета, присвячена фестивалю молоді і студентів на Кубі. В ній візьмуть участь найкращі молодіжні колективи художньої самодіяльності Кіровоградщини.

Відбудуться огляд-конкурс клубів інтернаціональної дружби, огляди загосіб наочної агітації.

У ці дні має активізувати свою роботу загін комсомольських лекторів. Треба пропагувати історію молодіжних фестивалів, їхні девізи, традиції, цілі.

Нині міськкомам, райкомам і комсомольським організаціям необхідно спрямувати свої зусилля на поліпшення організаторської і політичної роботи по підвищенню ефективності і якості комуністичного виховання молоді у світлі вимог XXV з'їзду КПРС. Залучаючи дітяк і юнаків до активної підготовки до фестивалю, треба ще ширше розгорнути змагання за право бути представником радянської молоді на одинадцятій Всесвітній фестивалі молоді і студентів у Гавані.

У ці дні, коли йде підготовка до святкування 60-річчя Збройних Сил СРСР, у Бірківській середній школі Олександрівського району регулярно проходять уроки мужності, вечори бойової слави, зустрічі з героями-земляками.
На фото: учасник Великої Вітчизняної війни Сергій Іванович ЖАДАН з піонерки 6-го класу.
Фото В. КОВПАКА.

«Будьте вірні ленінським заповідям!» — ці закличні слова героїв Великої Жовтневої соціалістичної революції, партії і комсомолу, героїв війни і праці до учасників Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!» знайшли нахальний відгук у юнаків і дівчат Кіровоградщини. Критично оцінюючи свої успіхи, вони намічають нові рубежі, ведуть боротьбу за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, зміцнюють дисципліну праці, щоб гідно зустріти 60-річчя Ленінського комсомолу.

ТІЛЬКИ ДІЛОМ

«Менше пишних фраз, більше простого, буденного діла, турбот про пуд хліба і пуд вулліля!» — нагадують нам про ленінський наказ наші наставники. І цього, ювілейного року план комсомольців депо

справді діловий і конкретний. Разом зі старшими товаришами вони впровадять у виробництво 115 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 33 тисячі карбованців, заощадять 30 тисяч кіловат-годин

• ЙДЕ МІСЯЧНИК ОБОРОННО — МАСОВОЇ РОБОТИ

НА СЦЕНІ — „ЗЕМЛЯНКА“

Був вечір бойової слави, на який запросили чотирнадцятьох ветеранів Великої Вітчизняної війни. А потім — читачка конференції по книзі Бориса Васильєва «А зорі тут тихі...» В ній узяло участь 150 учнів Будівельного технікуму. Юнакам і дівчатам запропонували прочитати книги про Радянську Армію і написати реферати. Рухомі були художньо оформлені, в красивих альбомах. Кожен реферат оцінювали дітяк за розкриття теми ставили оцінку викладач військової справи, а за літературно-мовну вправність — викладачі мови і літератури. Крайні реферати написали Олександр Капінос, Наталя Підлісна, Віктор Сесюмін, Валентина Рябошапка, Віктор Кошальов.

Цікаво пройшов конкурс патріотичної пісні. Наприклад, група, де керівником Є. М. Липицький, інсценувала «Землянку». Триплати старту першого технікуму з кульової стрільби на приз імені Героя Радянського Союзу В. Е. Колісниченка — колишнього випускника технікуму.

З. АДАС.

м. Кіровоград.

„ОРЛЯ“ ВИБИРАЄ МАРШРУТИ

Все почалося з організаційних заходів — дискусійні активісти разом з комітетами комсомолу намітали план спільних дій на пе-

ред місячника. Першочергові завдання — роз'яснювати молоді заповіді В. І. Леніна, вказівки КПРС про зміцнення обороноздатності країни, положення нової Конституції СРСР про захист соціалістичної Вітчизни. В передових первинних організаціях (заводів «Червона зірка», тракторних підприємств, технікумів механізації сільського господарства та кооперативного, медичного училища, школи-інтернату, середніх шкіл № 11 і 34) нині проходять змагання з військово-технічних видів спорту. Червонозорівці провели тематичний вечір «Радянські Збройні Сили на варті миру та безпеки нашої Батьківщини». А учні профтехучилища № 4 почали операцію «Дорогою героїв», у яку включилися юнаріжники — учасники гри «Орля». Кожен загін за місяць проведе дві зустрічі з колишніми фронтовиками, ветеранами праці, напише нарис про героїв-земляків, стажує нових, молодих воїнів. Відбудуться зустрічі з відмінниками бойової і політичної підготовки, військово-спортивні змагання. Штаб «Орля» збирає реферати з історії Збройних Сил СРСР, конкурси стіг-газети, які повідомляють про хід воєнізованої гри.

І. ПАНИКАРОВСЬКИЙ,
голова Кіровоградського міського
комітету ДТСААФ.

• АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ

Минулого вівторка в області було проведено єдиний політдень

КОМПАНИВКА

П'ять виїзних бригад, до складу яких увійшли партійні, комсомольські працівники, члени виконавчого районної Ради народних депутатів, керівники районних установ, активісти ідеологічної роботи, виїхали того дня в села району. На зустрічах із трудящими вони провели велику роботу по роз'ясненню матеріалів XXV з'їзду партії, грудневого Пленуму ЦК КПРС, VIII сесії Верховної Ради СРСР, завдань, що випливають з Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи».

ДОВРОВЕЛИЧКІВКА

У вівторок відбулося чергове заняття клубу «Підліток» у Піщаному Броді. Член лекторської групи райкому комсомолу Тетяна Музиченко виступила перед молоддю з лекцією «Щастя і зміст життя радянських людей», у якій широко використала опубліковані протягом останнього часу в пресі важливі документи партії.

Інші члени лекторської групи райкому комсомолу того дня побували на фермах, у відділках, тракторних бригадах. Під час обідньої перерви Микола Буртак, наприклад, бесіду по матеріалах грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС провів у колгоспі імені Жовтня, Валентина Василенко — в колгоспі імені Калініна, Станіслав Запорожець — у Помічанському міжколгоспбуді, Алла Глухова — в колгоспі імені Ульянова. Лектори побували всюди, де є комсомольсько-молодіжні колективи.

ДОЛИНСЬКА

Вчителька Олександрівської середньої школи Ва-

лентина Білецька виступила перед трудівниками колгоспу імені Ф. — нзе з лекцією «Плани партії — в життя!», в якій роз'яснювала положення Листа про виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва та якості роботи.

Активну участь у проведенні політдня взяли молоді лектори Олександр Крохмалюк, Ольга Лисобик, Юрій Рибалко, Олександр Бондур.

КІРОВОГРАД

24 січня перед молодими робітниками «Червоної зірки» виступили з доповідями про нову Конституцію СРСР, про завдання, які випливають з матеріалів грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, про Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ голова ради молодих спеціалістів Г. Стежко, пропагандисти В. Володарський, В. Гавриленко та інші. Секретар загальнокомсомолу О. Колосов прочитав лекцію «НОП — творчість колективу».

У своїх виступах пропагандисти підкреслювали значення широкого соціалістичного змагання за дострокове виконання і перевиконання завдань і планів третього року десятиріччя для успішного втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, говорили про безумовну підтримку заклику партії — зробити 1978-й — роком ударної праці.

Пропагандисти, агітатори і лектори на заняттях у гуртках комсомольської політосвіти підкреслювали важливість почину комсомольсько-молодіжної бригади різальників металу ковальсько-пресового цеху, що її очолює Леонід Артеменко — «До 60-річчя Ленінського комсомолу заощадити 50 тонн металу і гідно зустріти XVIII з'їзд ВЛКСМ».

відстаючого поручка! Слюсар Петро Козачков та оглядач вагонів Олег Ярмиш, наприклад, сказали: «Всі ми повинні виконати свої соціалістичні зобов'язання на перший квартал до дня відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ». Нині 13 спільно працюють з випередженням графіка. На їхньому трудовому календарі вже лютий, березень.

Н. ЗАГОРОДНЯ,
секретар комітету комсомолу Знам'янського вагонного депо.

ХТО КМІТЛИВИШИЙ І СИЛЬНІШИЙ?

Отже, знову військово-спортивні змагання «Пумо, хлопці!» Під звуки урочистого маршу до залу зайшли допризовники, учні 8—10 класів. Лунає мелодія Державного гімну, і капітани команд підіймають прапори. Зі словами напуття до майбутніх воїнів звернувся директор школи М. Ф. Ярмоленко, наші гості — представник райвійськкомату М. І. Жалдак, випускник військового училища В. Кулик, голова районного комітету ДТСААФ Д. С. Безсмертний.

І ось змагання в розпалі. Перед учасниками стояли нелегкі завдання — стрільба, скандання і розбирання автомата на швидкість, підтягування на перекладині, вижимання штанги, перетягування каната й інші. Переборюючи труднощі, всі члени команд успішно справилися з програмною змагання. Кращих нагороджено грамотами і дипломами — десятикласників С. Іваненка, С. Сосну, В. Мірошниченка, дев'ятикласників О. Рябішева і В. Міштанова.

Л. ЯРМОЛЕНКО,
учениця 10-го класу середньої
школи № 1.
снт Олександрівка.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

ЗНАННЯ ПЛЮС АКТИВНІСТЬ

Що є запорукою громадської активності студента, його успішної майбутньої діяльності? Хороше навчання? Мабуть, так. Бо завдяки якості знань, обізнаності у своїй справі людина йде до повного самовираження, до саморозкриття, а значить, і до суспільної користі.

Всі студенти педінституту імені О. С. Пушкіна вважають громадсько-політичну атестацію активним стимулом у навчанні. І хоча окремі першокурсники сходяться думкою на тому, що перша атестація для них — пробна, але сесія дала їм можливість переконатись у протилежному.

Атестаційний звіт II групи філологічного факультету, наприклад, рясніє позитивними оцінками. Результати сесії — не виняток. Більша частина студентів успішно виконала завдання, передбачені особистими комплексними планами. Радіє за своїх комсорг-випускників підготовчого відділення Надія Касяненко. Адже група завершила сесію без невдач.

Значить, не пройшли даремно заняття в школі комсомольського активу інституту, а методичні розробки комітету комсомолу допомогли учасникам заліку конкретно запланувати кожну з п'яти розділів комплексного плану.

Зразок для наслідування — 32-га група філфаку, де ватажком комсомольців Василь Миколайчук. Запланувавши себе на майбутнє, кожен студент урахував і особисті нахили та побажання товаришів.

І ще одна грань питання. Студенти педінституту об'єднані в 117 первинних, курсових та факультетських комсомольських організацій, груп викладачів. І який контроль за ходом виконання комплексних планів «Учимося комунізму, будемо комуністами» довелось здійснювати лише членам коміте-

ту (а їх вісімнадцять), на успіх важко було б розраховувати. Тому й спирається комітет на комсомольський актив.

Велику допомогу комсомольській організації у проведенні Ленінського заліку подає її методична комісія, рекомендації якої використовують у своїй роботі комсорги груп, куратори. Після зимових канікул, приміром, комісія заслухала питання про підсумки екзаменаційної сесії, виконання особистих комплексних планів «Учимося комунізму, будемо комуністами». Вже сьогодні готуються до звіту представники 23, 25 груп філфаку, 31, 32 груп фізико-математичного факультету.

Успішно виконувати особисті комплексні плани допомагає студентам і багатотиражна та стінна газети, пропагуючи досвід роботи ленінських стипендіатів, відмінників навчання.

У «Радянському студенті» засновано Дошку пошани, на яку за поданням партійної, комсомольської і профспілкової організацій заносяться імена студентів-відмінників, що беруть активну участь у громадському житті інституту.

Підсумки першого етапу Ленінського заліку буде підбито в лютому. Тому-то ми прагнемо допомогти кожному юнакові і дівчині зробити свій план участі в заліку реальним і обов'язково напруженим, конкретним. Уже відомо, що за підсумками Ленінського огляду академгруп буде визначено шість переможців, а одна з них одержить безплатну туристську путівку в подорож по ленінських місцях.

Роз'їдуться студенти на канікули, а члени комітету, актив груп думатимуть над тим, як проаналізувати успішність кожного курсу, групи, а чому причини відставання тощо. Одним словом, і далі цілеспрямовано працюватимуть, аби прилучити всіх студентів до оволодіння найнеобхіднішим — наукою комунізму, аби громадсько-політична атестація стала закономірним результатом роботи кожного комсомольця, а не просто «заходом».

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
викладач Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ

БУДАПЕШТ, 23 січня. (ТАРС). В яскраву демонстрацію рішучості молоді континенту об'єднати зусилля в боротьбі за мир, безпеку та міжнародне співробітництво виландася з'їзд Європеїської конференції молоді і студентів з проблем роззброєння.

Молодь Європи особливо зацікавлена в забезпеченні мирного майбутнього континенту та подоланні соціальних і економічних наслідків гонки озброєнь, підкреслюється в одностайно прийнятій на конференції заключному документі. Нинішній форум продемонстрував можливість співробітництва в інтересах роззброєння молодіжних організацій найрізноманітніших напрямів.

Учасники конференції з задоволенням відзначили успіхи, досягнуті у сфері політичної розрядки, і підкреслили, що міцний мир може бути забезпечений лише в разі одночасного розвитку політичних і воєнних аспектів розрядки. Це створює найсприятливіші умови для розв'язання найважливішого завдання — припинення гонки озброєнь і роззброєння.

У документі говориться, що на конференції значну увагу було приділено соціально-економічним аспектам роззброєння, його впливу на становище молоді.

В ІПСЬКА 2-го Українського фронту наприкінці 1943 року відбивали шалені атаки ворога в районі Кривого Рога — на лівому фланзі і на схід від Кіровограда — на правому. Лютчики 240-го винищувального полку 302-ї авіаційної дивізії 5-ї повітряної армії влітали на прикриття військ за несприятливої погоди. Пальоти були короткими — не вистачало пального.

Авіапункт у боях за Дніпро змінив і збагатився досвідом, зріс рахунок знищених кожним авіатором ворожих літаків. Наприкінці жовтня командир полку Подорожний дівастав завдання — дізнатися про перебування ешелонів противника по залізниці, скупчення військ у населених пунктах і на станціях, на ґрунтових шляхах на лінії Черкаси — Сміла — Кіровоград — Знам'янка — Олександрія. «Наземне» командування мало отримати достовірні дані.

У 240-му винищувальному полку в цей час воював Іван Кожедуб.

«Летимо з Василем Мухіним. Минули Черкаси, Сміла, — розповідав пізніше прославлений лютчик, — попереду Кіровоград. Сюди фашисти підтягують великі сили. На малій висоті вискакуємо прямо на аеродром. Він забитий літаками. Багато «мессерів», бомбардувальників «Юнкерс-87». Зразу ж повернули в бік Олександрії, де теж зібрані важливі відомості. Негода заважала діяти активно. Низько плавали хмари, небо наче злилося із землею. Іподі здіймалася зівірюха, за два кроки нічого не було видно. Зустріч із противником відбувалася раптово. Під Олександрією загинув командир полку майор Подорожний: він намагався проскочити через снігову хуртовину, знизився на недопустимо малу висоту і врізався в землю. Летів він на розвідку разом із штурманом полку Ямаповим. Штурман залишився живим і повернувся в частину...»

Наступного дня полк перебазувався на аеродром південніше Кременчука — в Шевченкове. У боях за Дніпро зростає рахунок збитих ворожих літаків. У друзів Івана Кожедуба по ескадрильї Василя Мухіна і Павла Бригдалова вже налічувалось по 5 збитих машин. А Іванові Кожедубу на території нашої області за десять днів боїв вдалося знищити 11 фашистських літаків.

5 січня 1944 року війська фронту почали наступ на Кіровоград. Ланка Івана Кожедуба успішно зела повітряні бої, незважаючи на несприятливу погоду. Через два дні лютчики 240-го винищувального полку вже діяли над околицями обласного центру. А внизу, визволяючи місто, героїчно воювали піхотинці, артилеристи, танкісти. Лютчики завдавали бомбових ударів по резервах і скупченнях військ противника.

8 січня наземні війська 2-го Українського фронту у взаємодії з авіацією визволили Кіровоград від ні-

До 60-річчя Збройних Сил СРСР

Іван КОЖЕДУБ у кіровоградському небі

мещко-фашистських загартників, а наступного дня в наказі Верховного Головнокомандуючого говорилося, що в боях за визволення міста відзначились і лютчики генерал-лейтенанта авіації С. К. Горюнова, що 302-й авіадивізії присвоєно найменування Кіровоградської. А о 21 годині Москва салютувала військам, які блискуче здійснили Кіровоградську наступальну операцію.

Наприкінці січня полк перебазувався в Красносіль Олександрівського району. Звідси літаки влітали на прикриття наших військ у район Звенигородка — Шпола. Саме на цій ділянці фронту гітлерівці намагалися прорвати кільце оточення.

Тільки 30 січня Іван Кожедуб вилітає зі своєю ескадрильєю трічі. Загинув в повітряному бою Олександр Колесніков та Олександр Катяндю, мужні й безстрашні винищувачі. Четвертого лютого 1944 року вийшов Указ Президії Верховної Ради СРСР — дев'яносто сім офіцерів Військово-Повітряних Сил дістали звання Героя Радянського Союзу. Серед них були Іван Микитович Кожедуб та його бойові товариші Ольховський і Семенов. Батьківщина високо оцінила вклад трьох хоробрих визволителів нашої області. Ім хотілося ділом відповісти на почесну нагороду. Пізніше став Героєм Радянського Союзу ще один бойовий друг І. М. Кожедуба — Василь Мухін. Усього в 5-й повітряній армії, яка брала участь у визволенні Кіровоградської області, Героями Радянського Союзу стали 139 лютчиків і штурманів, а М. Д. Гуляєву, К. А. Євстигнєву, С. Д. Луганському та Г. А. Речкалову це звання присвоєно двічі.

І ми пишаємось тим, що в кіровоградському небі здійснили бойові подвиги сотні прославлених авіаторів, у тому числі Іван Микитович Кожедуб, котрий на кінець війни став трічі Героєм Радянського Союзу.

В. САНДУЛ,
громадський кореспондент.

Кіно

ОБПАЛЕНІ ОДНИМ ВОГНЕМ

У КІРОВОГРАДСЬКОМУ КІНОТЕАТРІ «МИР» ВІДБУЛАСЯ ПРЕМ'ЄРА МОСФІЛЬМІВСЬКОЇ СТРИЧКИ «ПІДРАНКИ» ДЛЯ УЧНІВ СЕРЕДНІХ ШКІЛ №№ 32 І 16, ВОСЬМИРІЧНОЇ № 8 — ЧЛЕНІВ КЛУБІВ «ПАТРІОТ» І «ПІДЛІТОК»

На екрані — жодного пострілу. Один вибух. Уже в мирний час. І загинув не солдат, а хлопчина з тонкими рисами обличчя й сумними очима. І все ж фільм «Підранки» про війну. Про її відголоси...

Недаремно слова О. Твардовського: «Діти і війна — немає страшнішого зближення протилежних речей на світі» — взято епіграфом до фільму. Розмотується нитка пам'яті його головного героя — письменника Олексія Барте-

нева (артист Юзас Будрайтіс). І ми стаємо свідками схвилюваної кінорозповіді, епізодів, від яких здригається серце і у тих, хто подібне пережив сам, і у юних, хто про минулу війну знає тільки з фільмів, книг, розповідей.

У центрі психологічної драми — доля однієї сім'ї. Дітей було четверо — три хлопчики і, найстарша, дівчинка. Всі ще малими лишилися сиротами. Батька

авито, мати трагічно загинула. Двох хлопців усиновили добрі люди, а сестра і найменший брат Альоша виховувались в інтернаті. Сім'ї Бартењева не стало. Долі дітей, зовсім різні, розминулися...

Звідси й починається скорботна подорож у минуле: автор сценарію і режисер-постановник Микола Губенко від імені своїх ровесників розповідає, як вони, діти, вступали у світ, обпалений війною. Дія картини відбувається у двох пластах часу: в наші дні, і в післявоєнні роки. І ми все бачимо очима молодшого Бартењева, який приїжджає в рідні краї. Це спогади людини, котра не тільки багато пережила, а й зуміла вижити, вистояти, не зігнувшись і знайти своє місце в житті.

Підранки, за словником Дала, підбита, підрана, поранена, але не вбита дичина. Слово «підранки» сказано у фільмі всього один раз, воєнником школи-інтернату. Та він назвав своїх вихованців. І як

шість людей, які тут працювали, — колишні фронттовики. Одні дещо забули, а інші просто не знали педагогіки і не вміли виховувати. Ось вихователі Криворучко (артист М. Губенко). Він одержимий манією військової дисципліни, якою прагне підкорити собі хлопчиків. І ми спочатку дивимось на нього очима Альоші. У ньому все наче напоказ: брва хода, капелюх набакир, він завжди в чорних рукавичках... Самозакохана, обмежена людина. І ми разом з хлопчиком закипаємо ненавистю до Криворучки, коли той, відбираючи кортик (пам'ять про батька), вдарив Альошу. Хлопчик кричить: «Фашист!»...

А пізніше Альоша бачить, як учитель після засідання педради гірко плаче, бачить обпалені руки танкіста вже без чорних рукавичок... Те, що вони обидва підбиті, поранені одним вогнем, Олексій зрозуміє пізніше, коли він, «підранок», стане письменником.

...Після сеансу я мимоволі вступила в розмову з юними глядачами. Це були восьмикласники десятирічки № 13 Іра Винник, Алла Кухаренко, Наталія Сидоренко та Іра Колісник. Вони говорили, що стрічка вразила їх своїми образами, ліричними й схвилюваними. Особливо ж зворушив найменший Бартењева. Лиху долю пізнав він з раннього дитинства, але не втратив доброти.

Фільм «Підранки» представляв радянську кінематографію на XXX Міжнародному кінофестивалі в Каннах і дістав високу оцінку глядачів.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

влучно назвав! Адже доля кожного з них була обпалена страшною війною. Згадаймо хоча б Валю Гандіна, хлопчика з натхненним обличчям і сумними очима. Він не міг забути, як по-звірячому розправились фашисти з його батьком, і задумав висадити в повітря табір для військовополонених. Але вибух динаміту позбавив його життя.

В інтернаті відбувається багато різних подій, помічених і непомічених, трагедія йде поруч з дитячими витівками. Правдиво й чесно відображено інтернатські порядки, чинки вихователів, що іноді зовсім не відповідали правилам педагогіки. Адже біль-

Соціалістичне змагання: аналіз практики

НОДІ якась подія, на перший погляд непомітна, набуває з часом особливого значення, коли починаєш оцінювати її категоріями найвищими. Мабуть, це тому, що вона не тільки входить в пам'ять, а і вкарбовується в серці. Час може стерти подробиці та суть події лишається назавжди з тобою. Саме спогадом про одну з таких подій і хочеться почати цю розмову.

Рвучко розчинилися двері, і до штабу республіканської комсомольської будови зайшли схвилювані чимось літні чоловіки і жінки. Від їхніх запланих розчинном, заплених цементом спеціаліст потіснило в невеликій кімнаті. Говорили всі разом, перебиваючи одне одного, так, що зблизити причину їхнього візиту спершу не вдалося. Нарешті з гурту вийшла жінка в товстій шерстяній хустці — надворі стояли вже осінні холоди — і, хвилюючись, як і її супутники, швидко заговорила:

— Сьогодні прапор вручить нашим хлопцям. Ви тільки подивіться, що вони роблять!.. Це ж справжні герої! Прапор повинен бути тільки у них.

Мова йшла про групу учнів МПТУ № 2 міста Кіровограда, які проходили практику на будівництві Побузького нікелевого заводу. Хлопці ось-ось мали повернутися додому, в Кіровоград. Зоставалося закінчити кладку стін насосної станції — і в дорогу. За кілька днів об'єкт згідно з графіком потрібно було передати монтажникам.

Біда сталася вночі, несподівано, як приходить усяка біда. В насосній прорвало труби, і до ранку вода піднялася мало не на метр. Під загрозою опинився дуже важливий об'єкт новобудови — безчасного пуску насосної станції затримався б і пуск плавильного цеху. А вода все прибувала. Бригадир пішов доповідати в будівельне управління про аварію, решта будівельників мовчки юрмилися біля входу в насосну. Практиканти разом зі своїми вчителями теж були тут — на багатьох домашніх одяганнях, на ногах не чоботи, як у старших, а звичайні кеди, черевиків. Нарз один з юнаків ступив на скідці, що вили в насосну. Натопи сколихнувся. А хлопці вже зникли один за одним у дверному прорізі, за яким булькотіла нестримна холодна вода. Багатою доходила вона до пояса. Невдовзі живим ланцюжком пішли відра. А вгорі на рихтуванні продовжували роботу штукатури.

Перехідний Червоний прапор ударної комсомольської будови пішов вручати начальник штабу. Дуже зраділи хлопці нагороді. Зворушені були увагою своїх наставників. Бережно прикріпили прапор біля входу в насосну, і потрібно було бачити, як закипіла робота в затопленому водою приміщенні, щоб зрозуміти, якою мірою зворушила кожного, торкнулася найтрепетніших струн юної душі ота звичайна в розпорядку дня ударної будови подія. Хлопці знали, що прапор на їхньому об'єкті — це не тільки відзнака за працю, він повідає кожному будівельникові про те, як їм нелегко, як вони не відступили перед труднощами, а вистояли і перемогли.

Про багато дечого розповів того дня прапор, що майорів біля входу пускового об'єкта. А найперше — про справжніх людей новобудови.

П'ять років минуло з часу, коли Побузький нікелевий завод дав першу продукцію. Багато незабутніх сторінок в історію ударної комсомольської будови республіки вписали молоді будівельники області. Свідком багатьох довелось мені бути. Але незмінно пригадці про будову постає той день: юнаки по пояс у холодній воді рятують свій перший у житті будинок, і... прапор над ними.

Багатим арсеналом нагород і стимулів володіють міськкоми та райкоми комсомолу Кіровоградщини. Поряд із постійно діючими прийомами й такі, якими відзначають у дні історичних чи народногосподарських подій. Так, Маловісківський райком комсомолу переможцям соціалістичного змагання серед молодих доярок вручає перехідний приз «Кращий молодий доярчий район». За підсумками року імена ударників заносять до «Книги трудової слави». Встановили пам'ятні дипломи «Майстер високих урожаїв», «Майстер-таєрник високого класу». Під час жнив вручають пере-

ВИМПЕЛ ЧИ ДЕСЯТКА?

хідні Червоні вимпели кращим комсомольсько-молодіжним збірним екіпажем. До ієвілю Великою Жовтня було встановлено «Пам'ятні дипломи переможцям в соціалістичному змаганні на честь 60-річчя Великою Жовтня». В Новомиргородському районі кожної п'ятнадцятки під час жнив вручають приз райкому комсомолу «Кращому молодому комбайнерові»; разом з редакцією районної газети «Червона зірка» райком установив перехідний приз «Кращий молодий доярчий». Вже кілька років підрад молоді трудівники ведуть суперництво за перехідні мандати переможців змагання. Для вшанування молоді людини праці і Маловісківський, і Новомиргородський райкоми використовують найрізноманітніші стимули. Варто погортати молодіжні сторінки в районних газетах, щоб переконатися: як правило, вони відкриваються розповіддю про передову молоддю доярку чи механізатора, що встановив рекорд на жнивах, про комсомольсько-молодіжні колективи, які ведуть переду в соціалістичному змаганні серед ровесників. Завітайте сьогодні на молочнотварну ферму № 2 колгоспу «Перше травня» Маловісківського району. З «Екрана змагання» ви дізнаєтесь, у кого найвищі надії; на честь тієї доярки, яка добилася найбільшого приросту надоїв за декаду, піднято прапор на щоглі; червона зірка на приміщенні корівника вказує на те, що тут трудиться колектив, котрий досяг хороших показників у праці, зразкового санітарного стану.

Закономірно: до тих, хто показує героїзм у буденній праці, хто не шкодує сил і вміння, виявляє творчість при виконанні планів наших п'ятирічок, особлива шана і повага. Згадаймо, як хвилювався кожен із нас, коли вперше відзначили в наказі по цеху, коли вручили вимпел, прикріпили на груди значок чи Знак ЦК ВЛКСМ... Нещодавно на ХХ

звітно-виборній обласній комсомольській конференції мені довелося зустріти чимало молодих людей, на чийх грудях — ордени і медалі, комсомольські нагороди за працю. Якою особливо світилися їхні обличчя: так буває, коли чесно виконаєш свій обов'язок і бачиш, що тим, хто поруч, до цього не байдуже. Всім разом і кожному зокрема хотілося сказати: «Носіть свої відзнаки не тільки в святя. Нехай по-доброму заздять вам ваші ровесники, гордяться старші. Ви гідні цього».

Чи не від того особливий відблиск в очах нагороджених, що кожен пам'ятає незабутню, урочисту обстановку, в якій

● Про те, що завжди з нами

● Як розпорядитись арсеналом нагород?

● «Черепашка» — теж відзнака

● Чому появляються колекціонери вимпелів, значків, цінних подарунків?

● Честь не в грошах

вручали йому урядову медаль чи Знак гвардійця п'ятирічки? Комсомольські організації області нагородили чималий досвід ушанування найкращих. На свято молоді минуло року в Малу Виску з'їхалися понад триста юнаків і дівчат. Свято почали з покладання квітів до пам'ятника В. І. Леніну, пам'ятника загиблим воїнам. На стадіоні перед учасниками свята виступив перший секретар райкому комсомолу Олександр Мартинюк. Він зачитав рішення бюро райкому про визначення переможців соціалістичного змагання, яке проходило під девізом: «60-річчю Великою Жовтня — 60 ударних тижнів!» Першим серед перших у праці урочисто вручили вимпелі, грамоти обкому і райкому комсомолу, цінні подарунки. Групокомсорт МПТУ № 2 колгоспу «Перше травня» Валентина Єпішева пізніше скаже:

— Навчаче звичне діло для моїх подруг — одержувати нагороду, бо трудимось ми такі на совість, та одна річ, коли тебе вшановують при десяти чоловіках, і інша — при сотнях. Доржчими стають тоді і грамота, і подарунок. І грамота, і подарунок... Так, моральні й матеріальні стимули до праці невіддільні. Багато комітетів комсомолу виділяють відповідні кошти або кооперуються з господарськими і профспілковими органами, щоб виділити передовому молодому робітникові чи хліборобові путівку в будинок відпочинку, в туристичну поїздку по країні чи за кордон, нерідко — щоб вручити конверт, скажімо, з десятию. Заслужив — отримуй на здоров'я. Хто проти? На тому ж святі молоді в Малій Висці частина нагороджених одержала й конверти. Та чи завжди десятию як нагородою є стимулом до підвищення продуктивності праці, якості продукції? Чи

спонукає вона учасника змагання бути кращим у суперництві з товаришами, достойним довіря трудовою колективу? Валентина Єпішева не стала гірше працювати після вручення конверта. Хоча сказала: «Чомусь призу не вручають у футлярі, а гроші вручають обов'язково в конверті. Навчаче соромляться. Мабуть, тому, що нічого не варта ота п'ятірка чи трояк порівняно із середньомісячною зарплатою в 180 карбованців».

А ось у колгоспі «Жовтень» Новомиргородського району червоні, можна сказати, витиснули свого часу всі інші стимули. Та не облагородили тих, хто їх отримав, не возвеличили. В єдиному господарстві району вирішили за найвищий намотот вручати грошові премії щодня. Комбайнерові, водієві автомобіля, двом трактористам — по десятиці, помічникам — п'ятірку. Прямо в полі, біля комбайна, вручали: одержуй десятицю і розписуйся в бухгалтерській відомості. Яка тут урочистість — буденно, сіро. Нерідко нагородження закінчувалося складчиною та «відрадженьям» до магазину по «чоловічі напої».

Ніхто не заперечує матеріальних стимулів. Та, як бачимо, комітетам комсомолу, комсомольським активістам ще потрібно виховувати у трудівників розуміння того, що нагород, нехай і виражена в карбованцях, — це не подачка для складчини, а визнання заслуг у праці. То чи годиться однією рукою завоювати собі честь і визнання, а другою все це перекреслювати? Адже серед не арифметичне таких діянь — усього лише нуль.

До нуля веде в кінцевому підсумку й надмірне захоплення не підготовлених до цього людей. Особливо це стосується молодих. У тому ж колгоспі «Жовтень» Новомиргородського району працював перспективний молодий механізатор Михайло Р. За хорошу працю його не раз нагороджували грамотами, цінними подарунками. Як захоплення комітет комсомолу довірив йому очолити комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи. Ланкового продовжували відзначати в господарстві, в районі. Йому пообіцяли дати новий трактор. Теж у порядку захоплення, як казав срібного Знака ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки». Та коли вийшло так, що до посівної не прибули нові трактори, Микола відмовився виїжджати в поле на старому ЮМЗ. Не тому, що на цій машині не можна було працювати. А тому, що засвоїв: я заслужив — давайте нагороду, я нічого й знати не хочу! Довелося в переддень посівної шукати заміну ланковому з такими «принципами».

Справді, стимулами можна виділити, відзначити молодого трудівника, допомогти навіть відстаючим досягти рубежів передовиків. Хіба не служить цьому поряд з червоним вимпелом «Кращий молодий доярчий» синій вимпел із зображенням черепахи, який практикують в Олександрійському ра-

йоні, чи із зображенням іжака — в Маловісківському районі? Комітети комсомолу, як наголошується в Листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в третьому році п'ятирічки, повинні постійно приділяти увагу тим, хто сьогодні відстає від передовиків виробництва, не справляється зі своїми зобов'язаннями.

«Важливо глибоко аналізувати причини невиконання зобов'язань, допомагати всім учасникам змагання виходити на більш високі рубежі, ширше використовувати з цією метою наставництво, школи комуністичної праці, систему економічної освіти, засоби масової інформації, пропаганди», — говориться в цьому програмному документі.

На жаль, більшість комітетів комсомолу області увагою оточує виключно правопланових трудовою суперництва. Ім і тільки їм адресуються всі нагороди. Нерідко за загальними високими показниками не помічають, що у юнака чи дівчини кілька років підрад і темпи праці, і якість залишаються на одному і тому ж рівні. І продовжують уже по інерції «неперспективні передовики» ходити в передовиках, одержувати і грамоти, і подарунки. У відстаючих же створюється думка: навіщо старатися? Аби була норма, все одно скажуть «спасибі» не мені. Нехай колекціонують нагороди». І справді, хіба не бувало ми свідками, коли на зльотах молодих переможців соціалістичного змагання юнакові чи дівчині три різні організації вручають три однакові значки, грамоти? Чим не колекція? А новачок, що працює поруч цього передовика, за місяця підвищив продуктивність праці, приміром, на п'ять процентів. Факт, як не прикро визнавати, залишається непоміченим. Отут би комітетам «підключити» захоплення. Насамперед моральні, не забуваючи, коли потрібні, і про цінні подарунки чи той же конверт з десятикою. Випустити «блискавку» на честь молодого робітника, що вперше виконав своє змінне завдання, привітайте молододу доярку букетом польових квітів у день першого «зрушення» в показниках її праці — і ви побачите: завтра у них справи підуть іще краще. Інакше й бути не може. Бо людині притаманно у відповідь на увагу до себе старатися бути в усьому кращою.

Стимули виступають активним чинником у розвитку соціалістичного змагання за виконання планів п'ятирічки. І особлива увага комітетів комсомолу повинна бути саме до моральних стимулів. Адже вони, передусім, спонукають молоді працювати сьогодні краще, ніж учора, завтра — краще, ніж сьогодні, працювати без відстаючих. Кожен повинен бути впевненим, що сумлінна праця і гідна поведінка в колективі обов'язково відстануть визнання, принесуть повагу і вдячність товаришів по змаганню.

О. БАСЕНКО.

ВИРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ? Який слід у твоєму житті залишили перша Почесна грамота, перший вимпел чи приз, перший цінний подарунок, котрим відзначали тебе за сумлінність у праці, навчальні?

Чи справедливо оцінюють працю кожного з членів твоєї колективи? Може, існує якась упередженість? Чому ти віддаєш перевагу — вимпелу чи десятиці? Чого чаша тебе ордени і медалі твоїх батьків, рідних, близьких?

Відповіді вкладай в конверт і разом з цією анкетною відправ на адресу: м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЮ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Пошук-60 комсомольських літ

Ю. ДМИТРЕНКО.

Вісімнадцять

(Закінчення. Поч. див. «Молодий комунар» 5, 10, 12, 16, 21 та 24 січня ц. р.).

ОСТАННІЙ БІЙ

Зима 1919 року не принесла денікінським військам полегшення. У грудні Двадцять армія визволила Київ, чим поклала початок наступу Червоної Армії на Правобережній Україні.

Відгомін Київської операції доніс до Глодос Яків Калько, який виявився невдовзі в селі. Брат Митрофана Калька, переконаний більшовик, він одразу включився в боротьбу з денікінцями. Вже першого ж вечора в хаті старої Калька комуністи читали роботу В. І. Леніна «Всі на боротьбу з Денікіном!».

— Оце, товариші, програмний документ, директива для всіх організацій більшовицької партії. Ми повинні донести денікське слово до кожного глососиїнина. І діяти. Діяти... Митрофан змалював мені обстановку. Вона дуже сприятлива для боротьби. Навіть наші запліки вороги — петлюрівці Мелешка, котрі повернулися в Глодос, незадоволені шовінізмом денікінців, які забороняють українську мову, не дозволяють відновити «Просвіту», викладають книги нашої мовою.

Через це мелешківці припинили виступи проти нас...
— Не слід робити з цього райдужних висновків.
— Правильно, Іване! Петлюрівці були й залишаються нашими ворогами. Та головний протипник сьогодні — Денікін!
— Мелешка теж не треба забувати.
— Яків обернувся до Григорія.
— Григорій Сумський казав, що Волчанський полк збирається відходити з Глодос... Штабники вже пакують документи.
— Може, вдаримо?
— З полком нам не справитись. Мало нас.
— А з петлюрівцями ж у вісімнадцятих справились!
— Офіцерський полк — це тобі не петлюрівці!
— Все одно напасті!

Яків слухав і посміхався. Рісму, колишньому бійцеві Єлисаветградського батальйону, було добре відомо, як воюють офіцерські полки, яким втрачати вже нічого.

— Наражати все село на небезпеку не маємо права. Денікінці його спалить, не пожаліють нікого. Тому пропоную роззброїти останній батальйон, котрий залишатиме село. Для цього підготувати не тільки більшовиків та партизанів. Озброїти надійних селян.

За зброю довелось взятись другого ж дня... Сівся набриданий дещ. Набривав одяг, було холодно. Партизани із засідок недобрими поглядами проводжали полк Дегтярьова. Денікінці брели вулицями, важко висмикуючи чоботи з багнюки, йшли байдуки, озлоблені, мовчазні. Глодоси не вміли вижити. Поховалися жителі. Ідуть і йдуть вулицями солдати, скриплять колесами кулеметні тачанки, надирваються, тягучі гармати, коні... Відступ... Що чекає солдатів попереду? Куди вони йдуть? Сіється дещ. Тісніше закутуються денікінці в дахи премоки шнелі. Холодно. Мокро.

Останній батальйон затримався в селі. Всього солдатський, лише три офіцери. Йому завжди випадала така доля — в наступ першим, відступати останнім. І оцям російським хлопцям з Дону війна давно вже остогидла. Насильно мобілізовані, злякані, від бою до бою втрачали вони бодаєність, дедалі неохочіше корилися наказам. Брели, байдуки до всього, немов уві сні.

Пробудили їх суцільний кулеметний погонь, гвинтівкові залпи. Злибнілись, обриваючи упряж, коні, засталися люди. Падали прямо в болото, намагалися утиснутися в землю сідом, здавалося, непомірно велике тіло. А з горлодів татака кулемет.

Передня тачанка стала, було, організати розгнем, та в неї полетіла граната... Поранені, нажахані коні винесли її розбито, потрошено в степ і за мить зникли з очей.

Не піддавались паніці лише троє офіцерів. Вони поспішили під вогнем між солдатами, намагалися підняти лежачих, організувати оборону. Дарма. За якусь хвилину батальйон заліз під вогнем у багнюці. Півовина солдатів підняла руки вгору.

У цей час Яків Калько, підірвавшись від кулемета, показав Олександру Стадниченку на офіцерів.

— За цих візьмись.

Олександр мовчки кивнув, і не естия Яків зоглядівшись, як він уже вискочив на вулицю. Партизани відразу поновили вогонь. Стали підводитися з піднятими руками денікінці. За Стадниченком услід метнулись Олександр Сесна та Іван Жабський.

Один з офіцерів, помітивши наразі Стадниченка повернувся до нього.

— Здавайтесь! — вигукнув Олександр. — Ви оточені.

Офіцер люто вилаявся і підняв на рівень грудей револьвер. Прямо перед ним вріс Іван.

— Оце бачив? — ткнув йому під ніс гранату. — На той світ захотів? — ударив по револьверу. Два інші офіцери мовчки шпурнули свою зброю в болото.

Тим часом Олександр Сесна ринув зіпхнув з уцілілої тачанки стрільця і направив кулемет на денікінців. З протилежного боку з «максимом» появилися Михайло Діордіна. Вискакували зі схованок партизани...

Коли грядять трьох полонених привели до волвиконкому, над його дахом уже майорів червоний прапор...

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ШО ТИ ПРОЧИТАВ?

Чи зацікавила тебе доля твоїх глодосиїнських ровесників з далеких 20-х років?

Як ти вважаєш, чи варто публікувати в газеті подібні матеріали з продовженням?

Що знаєш ти про героїв перших комсомольських осередків цього міста, села?

Про кого б ти хотів прочитати в матеріалах під рубрикою «Пошук-60 комсомольських літ»?

Відповіді вкладай в конверт і відправ на адресу: м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

● Кодекс молодіжних потреб

● Кодекс молодіжних потреб

НАСЛІДУВАТИ моду — не легко, а не наслідувати — смішно. Ці слова, сказані німецьким філософом Гегелем, стали афоризмом, і вже минуло досить часу, аби переконалися в його правильності. Не визнавати моди — значить повставати проти очевидних тенденцій розвитку естетичної свідомості і дійсності.

Чоловіча мода зазвичай стояла трохи збоку від тих багатьох гучних змін, яких зазнавали наряди у «слабкій» половині людства. Мабуть, тому, що чоловіки спокійніше ставляться до своєї зовнішності, а якщо цікавляться модою, то всіляко це приховують. Але в останнє десятиріччя нові віяння захопили й «сильну статтю». Чоловічий одяг поступово звільняється від суворої традиції, стає дедалі практичнішим і зручнішим.

Як відомо, чоловічий одяг охоплює дві вікові групи: юнацьку і власне чоловічу — дорослу. Гардероб кожної з цих груп має свої стилістичні особливості, риси, характер, форми, колорит. Юнацькому стилю притаманні сміливість вирішення силуетних форм, конструкцій, сміливість у виборі

го офіційного костюма. Сучасний одяг зобов'язує мужчин за будь-яких обставин бути акуратними, підтягнутими. Він якоюсь мірою навіть визначає манеру поведінки, розмови. Бо ж просто смішно, якщо ваша зовнішність, поведінка дисонуватимуть з вашим одягом.

Для пальта класичного стилю рекомендуються драп, габардин, фланель, відносно легкі, зі згладженим ворсом. Таке пальто має наліплюючий силует, підкреслену лінію талії, прямі плечі. Лашкани широкі, застібка низька, одностороння чи двостороння. Рукава вшиті, неширокі, без обшлагів. Серед костюмів класичного стилю також модні напівприлягаючі силуети з підкресленою талією. Піджаки досить довгі. Лашкани теж довгі, широкі, комірць вузький від лашканів. Застібка низька, одностороння чи двостороння, на два ґудзика, перший з яких — на лінії талії.

Модні костюми — двійні і трійні. Жилет може бути виконаний як із тканини костюма, так і з будь-якої іншої, аби тільки вона поєднувалася з ним по кольору чи рисунку. Брюки прямі, рівні по всій довжині. Вузькими стають низькі — 26—28 сантиметрів.

Молоді, як завжди, ближчий спортивний стиль. Він більш піддається впливам моди, тут частіше поєднуються нові форми і піди. Піджаки, куртки, плащі й

ловки знову підтягнуті, мужні.

Наймодніші вирішення для молодих — жилет і брюки з однієї тканини, піджак з іншої. Різноманітні куртки, легкі напівпальта і брюки в спортивних лінійних комплектах особливо гарні із щільних бавовняних тканин (у тому числі й джинсових) і льону з лавсаном. Окрім строчки, а інколи навіть і вишивки. Їх прикрашають різніми деталями: кокетками, кишенями, погонами, хлястками тощо. Із льняних та бавовняних тканин можна пошити й значно елегантніші, парадніші речі. Традиційний костюм, приміром, можна пошити, комбінуючи тканини з гладким рисунком, фактуру і в клітку чи смужку. Різні, але вдало підібрані тканини для брюк, піджака, жилета і сорочки зроблять ваш костюм особливо сучасним.

На цьому можна б і скінчити розмову про чоловічий одяг. Але є ще один важливий бік питання: як мужчині стати гарним і модним? Іти-метесь про... косметику. Так, так, саме про косметику, монополію на яку неподільно сотні років володіла «слабка» половина людства. Чоловіки обмежувалися тільки необхідними засобами гігієни — зубною пастою, милом і кремом для гоління.

Тепер чоловіки прогресують у бік широкого застосу-

ЦІ
МОДНІ
МУЖЧИНИ

РОЗДУМИ
МОДЕЛЬЄРА
ПРО ТЕ,
ЯК НАЛІЖИТЬ
ОДЯГАТИСЯ
ЗІ СМАКОМ
І ЧИ ПІДВЛАДНЕ
ЦЕ БАЖАННЯ
ЧАСОВІ

кольору, застосування тканин та інших матеріалів, у виборі довжини, кількості яких значно збільшилася в останній час. Це: головний убір, шарф, шийна хустка, краватка, запонки, булавки, різноманітні пояс, рукавички, шкарпетки, взуття.

Чоловікам середнього віку мода рекомендує більшу строгість форм і кольору, силует, близький до класичного. І традиційні деталі, обмежений вибір доповнень, до того ж вони повинні бути близькими по кольору до костюма.

Зміни в чоловічому одязі відбуваються повільніше, аніж у жіночому. І сьогодні продовжується спокійний розвиток двох стилів: класичного й спортивного.

Класичний передбачає градієнт, «безпомилкові» моделі, для яких використовуються і тканини класичного характеру, і вивірені кількома поколіннями силуети й пропорції. Ще недавно куртки, в'язані жакети, піджаки без комірів мали великий успіх. Але тепер стало зрозумілим: без класичного костюма поки що не обійтись. Строгі, чіткі лінії, виразний силует, мінімальна кількість деталей — ось характерні риси чоловічого одягу. І це стосується передусім класично-

пальта прямого силуету здебільшого найрізноманітнішою довжиною, але коротші, ніж речі класичного стилю. Для спортивного характерне використання всіхляких тканин: твілів, грубошерстних з неспесом, плашових, велвету, щільних трикотажних полотон, джинсових. Часом ці тканини з рисунком у клітку, смужку, шпур. Найхарактерніше для одягу спортивного стилю — куртки з багатьма деталями. Практичні куртки з утеплюючими прокладками. Плащі — напівприлягаючі чи прямого силуету.

Костюми спортивного стилю включають у себе короткі куртки, традиційно-спортивні піджаки чи піджаки-куртки. Новинка моди — куртка-сорочка. Її можна носити зі светром, сорочкою, доповнювати хусткою чи шарфом.

Коротшими стали плащі, вони наближаються до курток. Фігура в них виглядає стрункішою, бо через чисто зоровий ефект видовжуються ноги. Сорочки — середнього об'єму. Вони зручніші в динаміці, ніж приталені.

Спортивно-романтичний стиль — пріویлей молодих. Поступово зникають риси жіночності і підкресленої недбалості в одязі, які мали місце ще не так давно. Чо-

вання кремів, дезодорантів, лосьйонів, одеколонів тощо. І це виправдано — за шкірою обличчя і рук треба вміти стежити.

Догляд за шкірою обличчя у чоловіків зводиться здебільшого до загоєння подразнення шкіри під час гоління. Цього досягається вживанням високоякісного крему для гоління, готової аерозольної мильної піни і лосьйонів. Лосьйон дезинфікує шкіру, крем додає їй необхідних жирів і вологи, робить шкіру м'якою, еластичною. На цьому турботи про зовнішність не повинні закінчуватись. Після ранкового вмивання чи душу слід нанести дезодорант на місця, де можливе виділення поту. Це допоможе усунути на цілий день неприємний запах, і вас не залишають приємне відчуття чистоти і свіжості.

Отже, чоловіки, бути чи не бути вам сучасними й гарними, це залежить від вас. Сміливіше!

М. КРИЩЕНКО,
старший художник-модельєр кіровоградської фабрики «Індпоштіття».

НЕДІЛЯ.

29 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —

«Час». 8.35 — Гімн для дітей. 9.00 — Концерт. 9.30 —

«Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». 11.00 —

Фільм для дітей. «Двоє друзів». 12.10 — «Веселі нотки».

12.30 — «Сільська година».

13.30 — «Музичний кіоск». 14.00 —

О. С. Пушкін. «Маленькі трагедії». Фільм-вистава. 16.05 —

Док. телефільм «Джигіт».

16.45 — «Міжнародна панорама». 17.15 — Концерт

для віолончелі з оркестром

Я. Акутагави. (Японія). 17.35 —

Мультифільм «Щелкунчик».

18.00 — Новини. 18.15 — Кон-

церт ліричної пісні. 18.40 —

«Клуб кіноподорожей». 19.40 —

«Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 19.50 —

Фільм «Красна площа». 2 се-

рія. 21.00 — «Час». 21.30 — Міжнародний матч з боксу: збірна СРСР — збірна США. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —

«Телешкола механізатора».

10.30 — Всесоюзні змагання з

боротьби дзю-до. 11.00 — Но-

вини. 11.15 — Зустріч з колек-

тивом фабрики «Кінька». 12.15 —

Фільм-концерт. 12.45 —

«Олімпіада-малюєць». 13.15 —

«Сільські обрії». 14.00 — Чем-

піонат СРСР з швидкісного

бігу на конях. (Жінки).

15.30 — «Кіт музичний». 16.30 —

«Вітнізики ліній снів». Ра-

портують воїни Червоноар-

мійського Західного прикарпат-

ського округу. 19.00 — «Акту-

альна камера». 19.45 — Му-

зично-розважальна програма

«Неділний суєнір». 20.45 —

«На добраніч, діти!». 21.00 —

«Час». 21.30 — Новини кіно-

скрана. По закінченні — но-

Редактор М. УСПАЛЕНКО.